

«Παρεμβαίνοντες...»

«Πές τοῦ Χριστούλη νὰ μὲ δεχτεῖ...»

Προχθές, γυρίζοντας ἀπὸ ἓναν Ἑσπερινό, πέρασα ἀπὸ τὴν Ὁμόνοια.

Πλῆθος νέων ἦταν μαζεμένοι γύρω ἀπὸ ἓνα παιδί...

Στὸ χέρι του κρατοῦσε τὴν τελευταία σύριγγα τοῦ θανάτου. Τὸν πλησίασα καὶ μὲ δακρυσμένα μάτια φώναξε:

- «Βοήθεια, πεθαίνω!...».

Ἔτρεξα κοντά του, τὸν ἀγκάλιασα.

Μὲ σπασμένη φωνὴ μοῦ εἶπε:

- «Παππούλη, πεθαίνω, διάβασέ μου μία εὐχή!...».

Γονάτισα, τοῦ διάβασα μία εὐχή. Ψέλλισε δύο λέξεις:

- «Πές τοῦ Χριστούλη νὰ μὲ δεχτεῖ...».

Καὶ ξεψύχησε μέσα στὴν ἀγκάλη μου, ἄγνωστος μεταξὺ ἀγνώστων.

Φεύγοντας, ψιθύρισα μία προσευχή:

«Χριστέ μου, μία λέξη εἶπε ὁ Ληστής καὶ τὸν δέχτηκες στὴν Βασιλεία Σου. Δέξου καὶ τὴν ψυχὴ αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ Σου»...

Ὁ Ἑρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

25.1.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου,
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως